

EESTI

Hind 10 senti

SPORDILEHT

Ilmub igal esmaspäeval

N° 56
13. aastakäik

Toimetus ja talitus: Tallinn, Müürivahe 16,33. Telefon 444-28. Postkast nr. 70.
Toimetuse kõnetunnid igal äripäeval kell 14-16.

Neljapäeval,
22. XII. 1932.

Eesti Spordi Keskliit 10-aastane.

Ääremärkusi ja tagasivaadet.

Eesti Spordi Keskliit, meie liikumise elav suunanäitaja ja Läti piirilt Soome lahene ning Peipsist Saaremaani ulatava maalapikese kehase kasvatusse imbitaja, võis 13. detsembril pühitseda 10 aastase tegevuse juubelit.

Kümme aastat kibedat tööd väärib, et me sel puhul osa „E. Spordilehe“ raha järele igatsevatest ridadest pühendame meie liikumise „a“ ja „o“ ütlejale. Momendist, kui liidu põhikiri 13. dets. 1922 registreeriti, kuni tänapäevani, on keskliit palju vaeva näinud, et viia meie liikumine pimesi kobamisest kindlamale alusele. Kümne aasta jooksul on mitmel korral reorganiseeritud juhtimise võrku, on muretsenud spordivõimaluste loomisest ja on ette valmistatud ja varustatud olümpiasõitjaid. Kedunud aastad on moodustanud raskema ajajärgu keskliidu tööst üldse, ka tuleviku kohta. See oli ju tegelikult eelorganiseerimise aeg, kus tuli ennast alles läbi lüüa, kus tuli liikumist tutvustada üle maa ja selle tarvidusest selgitust anda riiklikele aparaatidele ja võimudele. Polnud ju siis veel nüüdset kehakultuuri sihtkapitalivalitsust ja teadusliku sekretäri, ei eksisteerinud isegi olümpiakomitee. Viimasegi pidi ellu kutsuma alles keskliit ise. Nüüd vast võib märgita suuremat stabiilsust töös, kuid tulevik kohustab veel suuremale rühkimisele.

1926. a. valminud staadion vajab juba remonti ning uusi pingutusi. Berliini olümpiamängud nõuavad aegset ettevalmistamist, et uuesti ei seisaksime Los Angelesi unniiku ees. Ka organiseeritud kujul spordiliikumises tuleb veel võtta mõningaid reorganiseerimisi ja ümberhindanguid. Näit. keskliidu enese juures oleks vajalikud mõned muudatused. Keskliidu juhatus ja esindajatekogu ei seisa praegu veel täiesti väljaspool seltside mõjutamist, sest seltside esindajaid surutakse ükskõik millise eriliidu kaudu sisse, et haarata või hoida oma mõju. See teeb tegevuse rippuvaiks seltsidest. Kas pole parem võtta eeskujul Soomest, kus keskliidu taolise asutise moodustavad eriliitude esimehed, kelle igatahes suurem seljatagune ja kes seega objektiivsemalt spordiliikumise suunaandjatena võivad tegeleda? Et meilgi kujuneks parem kord, seda tahame nüüd juubeli järele loota.

*

Sirvides keskliidu vanu protokolliraamatuid, leiame esmakordselt nimetuse Eesti Spordi Keskliit 1922 a. novembrikuu protokollilt. Seekordne asemikekogu koosolek katkestati aga, kuna polnud tagasi jõudnud veel kinnitatud põhikiri. Kuid veidi hiljem 19. dets. 1922 alustati tegevust juba täieõiguslise organisatsioonina ja sel päeval peetud asemikekogu koosolek võis konstataerida, et põhikiri kinnitatud 13. dets. 1922. Valitud juhatuse esimesi muresid oli kohe staadion ja staadioni ehitamise valud on riisunud suurema aja liidu tööst. Kuid selle eest võib keskliit nüüd 10 aasta järele staadionile vaadata, kui suurele monumentile oma tegevusest. Edasi on valmistatud kahele s. o. Pariisi ja Amsterdami olümpiamängudele. Eriti suurejooneliselt sündis see Pariisi vastu,

kus palgati koguni jalgpallitreener (Konya). Olümpiamängudest osavõtuks hädavajaliku olümpiakomitee moodustamiseks tegi keskliit esmakordse otsuse 19. dets. 1922 koosolekul ja komitee põhikiri kinnitati

Tulevikus vast liit mõtleb rohkem sellele.

*

Kolme esimeest on keskliit näinud juhtimise eesotsas. Esimese-

Nimetatud kolme väljapaistva töömehe kõrval omavad erilised teened liidu vastu veel kaks suurt töömeest: B. Abrams ja J. Villemson. B. Abrams on suurima vanusega keskliidu juhatusliige (9 aastat) ja mitu viimast aastat liidu abiesimees. J. Villemson on ainsam, kes koos keskliiduga võis pühitseda ka isiklikku 10 aasta juubelit keskliidus töötamisel, kuna ta esimesed 4 aastat oli juhatusliikmeks-asjaajajaks ja ülejäänud aja sportbüroo juhatajaks.

Üldse on 10 aasta jooksul liidu juhatusliikmetena roheline laua taga istunud 37 isikut. Toome nende töömeeste nimed vanuse järjekorras: B. Abrams — 9 aastat, L. Tõnson, I. Reinans ja A. Mändvere — 7 a., I. Laidoner — 5 a., J. Villemson, G. Vöntso, J. Sonin, H. Visman, E. Hiior ja K. Pahk — 4 a., J. Kauba, I. Lepp, A. Silber, E. Lepp, H. Saulmann ja E. Bern — 3 a., K. Kister, I. Kisper, dr. Veiss ja R. Trubok — 2 a., G. Lanecorb, dr. Krause, A. Tammann, J. Leppikson, G. Marnberg, E. Assmann, dr. Püümann, V. Fiskar, A. Luik, J. Hargel, A. Adorf, E. Reisberg ja A. Leppik — 1 aasta. Esimest aastat on ametis A. Lass, R. Sauer ja E. Klumberg. Keskliidu usaldusarstidena on ametis olnud dr. M. Püümann, dr. Liin ja dr. Rõmmer.

Liidu esimese juhatuskoosseis oli: esimees G. Lanecorb, abid J. Kauba ja dr. Krause, kirjutametaja J. Villemson, abi J. Leppikson, kassahoidja G. Vöntso, varahoidja J. Reinans, raamatukoguhoidja A. Tammann ja ainetita L. Tõnson.

Praeguse juhatuskoosseisu kuuluvad: esimees J. Laidoner, abid B. Abrams ja K. Pahk, sekretär A. Lass, abi H. Visman, laekahoidja R. Sauer, varahoidja E. Bern, staadioni valitseja E. Klumberg ja raamatukoguhoidja E. Hiior. Revisjonkomisjonis on: A. Männik, A. Neudorf ja A. Kink.

*

Kõigile arusaadavatel põhjustel (praegune aeg!) pühitseb Eesti Spordi Keskliit oma juubelit tagasihoidlikult. Oigemini: ta ei pühitsegi. Ainsaks juubelivihjeks oli sportbüroo ametnikkude meelepidamine. Keskliidu soovi kohaselt piirdub ka „E. Spordileht“ ainult juubeli lühikese märkimisega.

Meil on suurim kohus tervitada Eesti Spordi Keskliitu ta juubeli puhul ja lisaks soovida, et ta omarajatud teel edasi püüaks kõrgustele, sihtidele, et terve Eesti rahvas kehalisest kasvatussest kaasa haaratuna tugevneks vaimiliselt ja füüsiliselt, et seda küpsem ja rohkem ettevalmistatud oja võimalikkudele eluvapustustele ja rasketele katsetele.

Keskliidu vanadele ja uutele juhtidele ütleme aga suurim aitäh! Jätkegu neil endiselt ja veel suuremat indu vabatahtlikult kanda võetud kohustuste täitmist. Kui nende tööd ei oska hinnata vast veel praegused põlved, siis tulevastele jääb neist suurem lugupidamine.

Johan Laidoner,

Eesti Spordi Keskliidu esimees 1928 a. tänaseni.

16. okt. 1923. Nii võib ka olümpiakomitee lähemas tulevikus oma 10 aastat pühitseda. Väga tähtsaks tuleb pidada keskliidu otsust reorganiseerimiseks praegusele korrale. Ka spordinõukogu on selle viil. Vähestest riikidest, eriti Baltimail, on Eesti neid, kes suutnud järjekindlalt välja anda oma ametlikku häälekandjat. Täna numbriga täitub „Eesti Spordilehes“ juba 13. aastakäik. Nüüd muutub küll leht, minnes tagasi oma vahepealsele kujule kuukirjana, kuid sellisenagi on ta rohkem kui midagi, kui mitte parem. Peale kõige muu on keskliit veel rida ejutähtsaid küsimusi algatanud ja ka jäbi viinud. Nende loetelu võtaks siin palju ruumi. Ühele asjale tahaksime siiski tähelepanu juhtida. Keskliidu esimestel koosolekul võeti vastu otsus koostada Eesti spordi ajalugu, mille läbiviimine pole aga õnnestunud.

na neist oli G. Lanecorb, tuntud hea töömehena, kes aga mõnekuise ametipüsimise järele mõnesugustel põhjustel loobus. Asemel valiti Leopold Tõnson, kes valitses viis aastat 1923—1928 a. Kuigi Tõnsonil, kui inimesel, ka vastuvõtmatu külgi olnud, kaalus ta need üles raugematu energiaga ja alati noorusliku innuga tööd tehes. Tema viisaastakut tuleb pidada tegelikult keskliidu õitseajaks. Siis valmis ka staadion, millist kolossaalset tööd õigusega nimetatakse L. Tõnsoni elutööks kehalise kasvatusse liikumise alal. L. Staadioni valmistamise järele on liidu töö kannud peamiselt organiseerimise laadi, sihiga liikumist üle maa levitada. Seda tööd jätkab ja praegugi ja juba kuundat aastat 1928 a. alates seisab liidu eesotsas Eesti populaarsemaid mehi kindral J. Laidoner.

Aasta vahetusel.

1932 aasta kaob peatselt ajaluku. Veetakse kokku bilansid, kurdetakse nüüdseajale kohaste puudutääkide üle, ja loodetakse uuel õhinal tormata vastu tulevikule.

Ka sportlikult võime Eesti 1932 aastat nimetada puudulikuks, puudulikuks just sportisulisest vinklist. Käsihallist kergejõustikuni on tunda tagasitõmbuvust, mida pole suutnud elustada ka üksikud uued taevatõusnud heledad tähed. Analüüserime veidi. Maadlusest algasid katastrofid. Stockholmil neljikkmaavõistlus lõppes meie täielisel fiaskol. Eesti suruti tahaplaanile kujul, millega kuidagi ei tahetud leppida. Väike lohusus tuli küll raskejõustiku maavõistlusel Lätiga, kuid silmas pidades Läti puudulikkust rahvusvahelist kaalu sel ajal, ei põhjastanud seegi hõivskaid. Edasi läks lepase reegla. Kergejõustikus hävisime lõuna-naabrite peajagu madalamalt, ühtlasi veendudes, et Läti meist mõõda vuhisemas. Sellejärele kerksid küll Sule, Viiding, Feldmanni saavutised, kui viiped paremale tulevikule, kuid esmakordselt Eesti iseseisvuse aegsetest olümpiamängudest ei läkitanud meie kergejõustiklasi kõigi aegade suurimatele, Los Angelesi mängudele. Kolmiku Soome ja Rootsi vikingsõidud olid ainsateks rõõmsamateks hetketeks, kuid need ei suutnud asendada Los Angelesist puudumist. Hooaja lõppkokkuvõte näitab kergejõustiku vähjakäiku.

Mustemaks kujunes hooaeg aga jalgpallis. Kas on olümpiaaastad meie sportlikus horoskoobis ettenähtult mustad, kuid jalgpalli kohta on see faktiks kahe olümpiaaasta kohta. Hästi alustatud hooaeg lõppes kaotuste ketiga, millest valusamad olid Balti turniiri kaotuslikud matšid.

Ainukene ala, mis Eesti maavõistluse võiduga lõppes, oli tennis. Nii kuulub aasta suurim au tennisistidele.

Jalgrattasõidus hävisime nii Soomele kui Lätile. Viimasele polnud eestlased üldse konkurentsi loojateks. Vahepeal kaotasime Soomele poksis, kuna viimase kajana aastast võime veel ühe kaotuse Riist. Käsihalliskid olid lätlased paremad. A propos: ka jääpallis kaotasime aasta algul lätlastele.

Nii pole 1932 a. meie rekordsportlikult midagi rõõmustavad pakkunud. Kui võtta aga rahustuseks lause: „Meie oleme tulnud võistlema, mitte võitma!“ siis oleks kõik korras. Kuid võistlemiseks ja võistlemise võimaluste loomiseks pole aasta jõuline olnud. Üldiselt tundus kogu organiseeritud liikumises teatud apaatus ja kobamine. Liidud ja igasugused muud organisatsioonid on tulnud järeldusele, et meil puudub aktiiviteet ja algatusvõime. Selles peitubki aasta kurbloolikkus. Oleme elanud vaid vanast üdist, oleme elanud keskustes liig omale, suunimata pilke kaugemale. Loosung: „Sport massidesse!“ seisab alles teostamisel. Alles nüüd tuleb teostada arusaamisele liikumise fundamendi aprusest, kus laiema massides spordimõiste alles süvendamist vajab. Kehaline kasvatus on alles levimise algel ja aastaid on tulnalt oodatud, et maa enesest peaks ärkama. Nüüdne aeg on aga maagi magama sügutanud, kuna viimase aja elulised vapustused, maailma üleelamised on inimesi väsitunud. Peab virgutama kunstlikult, peab uuesti ässitama inimesi uuteks tõusudeks, vastasel korral ligineme tõesti kuristikule.

Loodame, et 1932 a. oli vaid üleminekuajaks, hinge tõmbamiseks. Siis lepime vanaaastaga ja laseme tal rahus surra. Ja vanaaasta käimul anname töötuse uueks loovaks tööks, mis peab rahva kehalise kasvatuses viima seni kättesaamatuile kõrgustele. Sellepärast tõtame rõõmuga vastu uuele numbrile 1933, mis peab dateerima uue õitsengu rajamisaastat.

Järgmine

„Eesti Spordileht“

ilmub 15. jaanuaril 1933 a.

Traditsioonist ja muust.

Kuidas tõsta meie spordiseltside kasvatuslikku külge.

1.

Ei möödu ühtki spordikongressi, asemike või nõunike koosolekut, mil ei räägitaks sellest, kuid kasvatuslik külge meie spordiorganisatsioonides ei täida temale pandud ülesandeid. Suures, väga suures osas meie spordiseltsides puudub klubivaim, korporatsioonivaim selle sõna otsest mõttes, meie seltsides puudub see kiit, mis köidaks kõik liikmed ühiseks tervikuks, mille puhul igaüks tunneks uhkust selle üle, et ta võib olla ja on selte-ja-selle seltsi liige. Spordiselts ei kasvata sportlasi, ta pahatihti muutub pelgupaigaks ulakusele, kasvatamatusel ja seega mitte ei hüvita spordiliikumist, vaid kahjustab teda. Spordiselts ei ole sportlasele koduks, nagu ta peaks olema. Sportlane on oma seltsis võõras, astub seltsimajja ainult siis, kui tal hädapärast vaja, ajab seal oma ametlikud asjad ära ja kaob. Või paremal juhul — mängib partii-paar koronati, ping-pongi või miskit muud. Liikmel ei ole austust seltsi kui organisatsiooni vastu, mille liige ta on. Ta on seal seltsis, kuna ta just parajasti sinna on sattunud, aga ta võiks samahästi olla ka mõnes teises seltsis liige. Selline koduse ja sportlasliku uhkustunde puudumisel ei saa seltsid ka parema tahtmise juures täita kasvatuslikke ülesandeid. Sest keda sa kasvatad ja kuidas sa kasvatad, kui liige sind ülepea ei tunnusta, kui ta vilistab sinu peale ja kui sa mõne tema ulakuse puhul julged veidi karmimalt välja astuda, siis lööb ta pirtsakalt käega ja läheb teise seltsi. Seal muidugi võetakse ta, kui ta vähegi väljapaistev sportlane on, kahe käel

mitmesuguseid viise ja meetode oma kodus tarvitusele võtta.

Seltsi distsipliini afuseks on tema välditamatus. Praegu meil seda ei ole, kuna, nagu varemalt öeldud, iga teine selts on kahel käel valmis võtma vastu teisest seltsist lahkunud liiget, kuigi teada on, et see liige oli pooleldi sunnitud lahkuma. Meie sportlane on üldse pirtsakas, eriti veel siis, kui ta on teistest veidi parem. Kui selts teda karistab, siis läheb ta teise seltsi, kui liit karistab, siis läheb ta Tööliisspordi liitu. Mis oleks aga takistuseks, et meie oma seltsidistsipliini ei muuda välditamatuks? Mis takistab meie seltsidel asutamast või sõlmimast kokkuleppe, et ükski selts ühestki teisest seltsist väljaheidetud või väljaastuma sunnitud liiget oma liikmeks vastu ei võta? See on ju nii väga lihtne ja võimalik. Ka selline kokkulepe on aga praktiliselt teostatav? Kindlasti. Meil on keskorganisatsioonid, kes selle järele valvavad ja kuigi need keskorganisatsioonid on seltside mõju all, on opositsioonil tavaliselt ikka niipalju mõju, et enamust leppe pidamisele sundida. Kui mitte heaga, siis kas või avaliku korralekutsumisega ja niipalju meie sporditegelastel siiski on väarikust, et päris avalikult ei juleta hakata rikkuma oma enda poolt maksma pandud korda. (Argu haavugu siinkohal ükski tegelane — igaal meie sporditegelaste koosolekul refereeritakse ja korrutatatakse alalõpmata — meie sporditegelased ei vasta oma ülesannetele, nad on nigelad, neil puudub algatus- ja töövõime. Ja keegi ei ole selle vastu protesteerinud).

Suusatajad!

Suusahooajaks avatud Vene 13. suuskade ja suusatarvete müük.

Suusad parimatelt kodumaa meistritelt ja vabrikutelt.

Murdmaa-, võistlus-, Telemark, Karpaat ja laste suusad

Suusakepid, sidemed, kindad, saapad, määrdeed jne.

Suuskade ostudel annab nõu asjatundja-suusaspordlane, mis tagab Teile õige valiku.

Suuskade korrastamine, parandamine, sidemete külgepanek, määrimine eriteadlase poolt.

Igasugu nõuanded tasuta.

Vene tä. 13.

liikmeks vastu ja vana laul algab uuesti.

Spordiseltsi ja liikme suhet on, nagu juba varemalt tähendatud, puudutatud igalpool, kus see vähegi võimalik. Viimane kord oli see päevakorras spordinõukogu koosolekul. Kahjuks aga ei ole ühelgi koosolekul püütud küsimusse niipalju süveneda, et oleks katsutudki leida mingit väljapääsuteed praegusest olukorrast. Aastast aastasse kurdetakse: meie seltside kasvatuslik külge on mäda. Seda korrutatatakse lõpmatu seni referaatides, sellest räägitakse igal võimalikul juhul ja koosolijad kiidavad järele: jah, see on tõsi, on mäda. Kuid imelik, miks pole keegi veel mõelnud sellele, et igas asjas saab ju tuua parandust. Ei ole ju kellelegi kohustuslik leppida kurva fakti konstateeringuga. Pandagu ainult veidi käed külge. Muidugi, suurteil esindajate- ja muudelt koosolekutel pole sporditegelastel aega. Seal on vaja oma pead murda selle üle, keda tuleks valida järgmiseks aastaks juhatusse ja et sinna mitte ei saaks vastasseltsi mees. Samuti võib tundide kaupa vaielda 20-kroonise toetuse kõige otstarbekama jaotuse üle. Aga meie spordiseltside kasvatusliku külge parandamise üle võib vahetada mõtteid niisamuti omavahel. Ja iga selts, kes asjast veidigi huvitatud, peaks katsuma

2.

Teine ja palju laiaulatuslikum ning mõjuvam vahend seltsi seesmise distsipliini ja liikmete ühistunde süvendamiseks kuulub veidi teise valdkonda, sellepärast tema käsitlemine ka eraldi kärses. See on nimelt traditsioon.

Meie teame, et inglased on raudse tahtjõuga ja suure distsipliiniga rahvas. Meie teame ka, et nad on traditsioonide rahvas. Tuhat kombetaimist, mis meie silmis näivad lausa naeruväärsetena, on neil pihamaks kohustiseks, tuhat pisiasja, millel pole mingit käegakatsutavat mõtet. Kuid meie näeme, et traditsioon seob. Meie teame, et iga Oxfordi helesinine on valmis astuma igal hetkel välja igatse vastu, kes ei avada küllalt respekti ta lipuvärvi vastu ja igal on teadmine, et iga teine helesinine igal ajal sedasama teeb. See on ühistunne, mis kasvanud välja traditsioonidest, mis ainult neil on, mis kuuluvad helesinistele kui tervikule, mis neid üksteisega seob. Saksas on paljude spordiseltsides oma eritraditsioonid, samuti kui üliõpilaskorporatsioonideski. Traditsioonid olgu nad nii mõttetud ja tegelikult elu jaoks nii ebavajalikud, kui tahes, teevad igapäevase elu halluse ja rähklemise pidulikumaks, nad lisavad elule seda erifikkuse värvi, millest meieaja kaines päevas nii pal-

ju puudus. „Ka mõttetud traditsioon on parem traditsioonist“, see inglaste tarkõna on leidnud tunnustamist moodsas pedagoogikas ja tal peab olema eluõigus ka meie sportlasorganisatsioonides. Mõni aeg tõime näite sama ajalehe veergudel ühest Tallinna keskkoolist, kelle võimlemisõpetaja pani koolis maksma oma traditsiooni — teatava tseremoniaalse ja piduliku koofi spordimärgi (resp. teenetemärgi) väljaandmise. Lühikese aja jooksul on sellel sammul olnud lausa uskumatud tulemused — kooli siseelu ja õpilaste distsipliin on paranenud lausa hüppeliselt.

Meil aga spordiseltsides ei lasta räägida traditsioonidest — neistki, mis kuidagi püüdnud säilida kas või vene ajastiki. Oleme ju oma liigeses demokraatlikkuses valmis tunnustama ainult ratsionaalset elukäsitlust ja naerame igauguse „ülespuhutud“ pidulikkuse üle. Kuid meie liigne asialikkus on ajamas meid rappa, meie noortel kaob distsipliinitunne ja meie ähvardame muutuda, kui asi nii edasi läheb, peagi distsipliinituks karjaks. Katsugem siis pigem juba luua mõned mõttetudki traditsioonid, kuigi neid mõttega traditsioonide pole heal tahtmisel raske leida. Üksikute praktiliste ettepanekute tegemine, milliseid traditsioone võiks luua, viiks käesoleva kirjutise liiaks välja ta raamidest ja ulatusest. Kuid püüame siiski leida ruumi mõnede sport-traditsioonide kirjeldamisele, millised kombeks mujal.

Saksa Turnvereinides — nende riigide kirjutajal puuduvad kahjuks andmed, kas ka Balticumi omil — on näiteks kolm suurt traditsioonilist pidupäeva aastas. Üks pühitatakse võimlemisühingute asutaja auks, teine on seltsi lipupüha ja kolmas peetakse iga semestri alul. Ja peetakse teda nii, et sel päeval kogunevad kõik seltsiliikmed pidulikult kokku, seltsi esimees teeb möödunud tegevuse kokkuvõtte ja hakkab siis järjekorras kutsuma liikmeid ette, nende kätt surudes. Kes kutsutakse esimesena, see on osutunud eelmisel semestril kõige paremaks liikmeks. See on suurim au, mis võib saada osaks sportlasele ja selle poole püütakse kõigest hingest. Ka teine, kolmas, kümmeski on lugupidamisväärsed mehed ja noorematele on nad kogu järgneva semestri kõrgeks eeskujuks. Loomulikult ka selline toimimine, kui on seda auhindade väljajagamise, on seotud suure pidulikkusega. Olgu märgitud vahepalaks, et sakslased tunnustavad oma organisatsioonides auhinnana peaaegu ainult diplomi, millise reaalse väärtuse puudus tasandatakse ta väljaandmise pidulikkusega, mis kasvatuslikult kindlasti õigem, kui meie viiekümne-krooniste — hõbekarikate süsteemi, mis kõigile määrustele vaatamata lõpuks kergesti pandimajja rännata võivad.

Omapäraste traditsioonide loomine, kui seda omapära nii väga taotella, on muidugi raske. Kuid mulle tundub, et see pole vajalikki, sest sport iseendast pole ju ka midagi omapärast. Ja veel vähem omapärane on ta võibolla veel mõnes niisuguses ühingus, kes kisedab igal sammul „isamaa“ ja „isamaa“, aga samas saadab võistlema mõne Maksimovi või Ivanovi. Loogem traditsioone nende traditsioonide endi pärast, ärge püüdkem neid naeruvääristada ja — vähem seda „asjalikkust“ — siis suudame ka endi seltside seesmise elu muuta distsiplineeritumaks ja — intiimsemaks. J. P.

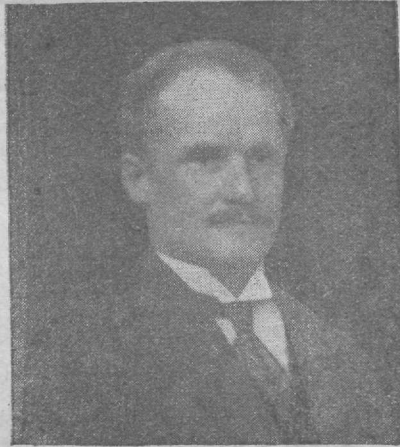
Kandilisest ringist.

Mõlemad säilitasid tiitlid. Pariisis võitis keskkaalu maailmameister Marcel Thill punktidega euroopameistri hispaanlane Ignacio Ara. Mõlemad säilitasid tiitlid.

Sybilie uuesti euroopameister. — Brüsselis tunnustati belglane Sybilie võitjaks Locatelli üle viimase madallõugist. Seega sai Sybilie tagasi oma meistritiitli, mille ta varem loovutanud van Klaverinile, kes omakorda kaotas Locatelliile.

Saksa meistriks raskekaalus tuli Neussel Schönratil üle tehn. knobiga 7. roundil.

EESTI SPORDI KESKLIIDU JUHTE.

Vasakul esimees 1922—23 J. Lanecorb, keskel esimees 1923—28 L. Tõnson ja paremal elupõline abiesimees B. Abrams.

A. Klumberg:

Poola olümpiameeskonnaga Ameerikasse.

Võõra lipu all. — Lahked „Bobyd“ — New-Yorgi reklaamtulede meres. — Petised-pilvelõhkujad. — Chikagost.

Minu neljas sõit olümpiamängudele teostus teistkordselt võõra riigi lipu all. Mitte, et seljeks oleks olnud Poola auriku „Bulaski“ oma, vaid et peale Amsterdami uuesti minu läkitajaks osutusid slaavivere-lised poolakad ja mitte kodumaine olümpiakomitee. Nii siis Poola punavalged värvid ehtisid „Bulaski“ maste ja reelinguid, kui 2. juulil hüvati ankur Gdynia sadamas kursiga via Kopenhagen üle suure Lombi Ameerikasse. Kaksteistkümmend ööd-päeva vajas läbisõidetud mere-desse ja ookeani, kuni koos Poola olümpiameeskonnaga esmakordselt nägin õhtuvidevikus horisondi var-jult kerkimas New-Yorgi tuledeku-ma. Eel kõige paelus aga meid pil-vedele sirutatud vabadustungal. Tunola sirutaja auväärt daami lähemad kehakontuurid jäid aga seks õhtuks meie oma aimata.

Maandusime Coney Islandil, mis ette nähtud ankrustamiseks väikse-matele laevadele. Meid üllatas lah-ke vastuvõtt. Olime Lake Placidi kuuldustel suhtunud sellesse veidi pessimistlikult. Nüüd hajusid kõik kartused. Olümpiamehed lasti maale erilise tollirevisjonita, kuna teised „Bulasky“ ajutised elanikud pidid tavalise korra järele painutama kõi-gile ametlikkudele tseremooniatele, mis muide just vähe aega ei viitnud. Meile tõttasid ametnikud igati appi. Sellest ja kõigest järgnevast valdas meid tunne, nagu oleksime saabu-nud oma maale. Esmakordselt sü-venes teadmine, mis hiljem aina tu-gevnes, et olümpiamängud on tõesti midagi ühist terve maakera lastele. Nad on niivõrd internatsionaalsed, et iga maa, kuhu mängudeks kogu-netakse, seekord Ühendriikide, tun-dub oma koduna. Ühiseks kee-leks aga olümpiaidee.

Valgesse kinnastatud Boby — na-gu Londoni järele hüütakse ka Ameerika korraldajateid — pakkus meie kindlale maale astudes kohe sõidukeid. Harilikud ühendusliinid: trammid, maaalused raudteed jne. haaravad oma alla New-Yorgi laie-mas masstaabis, nii et võõrad rais-kaksid sihile saabumiseks liigset a-ga. Autobussidesse astudes, asus aga karavanikese etteotsa Boby tsiklil, et lühemaal teel juhtida meid hotelli. Kuigi autobussi aknad ei võinud uhkustada erilisel avara väljavaate pakkumisega, saime juba lühikese bussisõiduga võimsa mulje New-Yorgist, kui maailma suurimast met-ropolist. Meid paelus reklaamtule-de meri. Ja kuna valgusreklaam oma külluses ameeriklastele eriti tõmbav ei oleks, on reklaameerijad suures konkurentsisis püüdnud tõmbavuse

mitmekesistamiseks appi võtta vär-vilisi valguseid. Nii uppusime kire-vaatesse valgusvärvidesse.

Usun, kui me poleksime teadlikud olnud oma New-Yorgis viibimisest, siis nüüd oleksime jõudnud ikka-a veendumusele, et asume Ameer-ika pinnal. Olen läbistanud küll-luses Euroopa suurlinnu, kuid New-York ületas nad juba selle het-kega, milleks nimetan lühikest au-tobussi sõitu. Euroopa suurlinnade järele ennast New-Yorgis leides, võis meid vallata sama tunne, kui sandil, kes kustki agulipimedusest mingi nõiakepi abil enese leiab Estonia Valgesaali pimestavas val-gusest.

Jõudes „Lincolmi“ hotelli, mis oli valitud meie esimeseks peakorteriks Ameerika pinnal, olid mehed nii äre-vil, et jätsid õhtusöögi pooleli, et aga välja tormata, et aga näha New-York tervikult. Muigan sõna iuures tervikult. Vist põline new-yorklane pole kodulinna ter-vikult näinud. — Sattusime Broad-wayle ja ... usun, et esmakord-selt sinnasattuv inimene tunneb, na-gu polekski ta enam maapeal. Ei oska sõnadega edasi anda ammuta-tud muljeid. Olen oma reisidel näi-nud nii palju, kuid midagi sellist. Võttis aega kohaneda. Peale val-guse oli siin keelte, rasside segu. Babylon võis ainult kahvatult sar-naneda Broadwayle. — Kõige muu kõrval torkas silma kõva politsei-kord: peale liikumist juhtivate poli-tseinikkude seisis iga 20 m. ka kõnniteedel üks kumminuiaga Boby.

Kilomeetrilise ringi järele pöördu-sime koju. Paari sekundiga viis meid lift üles. Asusime Heljasziga meile määratud tuppa. Igaks juhu-seks avasime akna ja ... koh-kusime: meie all haigutas valgus-

tatud kuristik, mille põhjal kees si-pelgalik liikumine. Avanenud vaate-pildis poleks olnud midagi eriskum-malist, kuid meie polnud ette valmis-tatud paari sekundilise liftisõidu jä-rele nii kõrgele tõusta. Meie tuba kandis numbrina 1212 ja tuba ise asus 18. korral.

Nii kuulus esimene õhtu ainult üllatustele. Kuid poole ööstki ei saa-nud me sõõba silmide. Keha valdas rammestav närvilikkus, kuna and segasid kustki meie tundmatust al-likast vahetevahel saadetud pro-šeكتورite valgustained, mis maalised seintele tontlikke kujutisi.

Teisel päeval tutvusime New-Yorgiga lähemalt. Meid veeti au-todes siia ja sinna ja minus kõvenes aina teadmine, et New-York vää-rib maailma pealinna nime. Siinne elurütm on palju tukslevam kõi-gist minu nähtud linnadest. Kolos-saalsed majad ... määratu rahva-meri ... reklaam ... Muide: pea-tun veidi reklaamil.

Kas olime liigselt vara Ameerika pinnale saabunud või peitus viga mujal, kuid New-Yorgis ei märga-nud meie erilist olümpia reklaa-mi. Tõsi: ajalehed ja kinod rekla-meerisid küll mängu, kuid välisrek-laam, mida hiljem nii ohtrakuju-lselt nägime Los Angelesis, puudus siin. Võib olla, tehti küll seda, kuid siis kadus ta aga oma vähesusest meie silmade eest. New-York oli ju sarnane reklaamipesa, nagu seisak-site avatud raamatukaante vahel ja kaanteks ainult reklaam. Hiljem vast selgus, et New-Yorgis ei tehtudki mängudele väga suurt reklaami, sest ettenägelikud yankeed arvestasid õieti, et ainult õige rikkad new-yorklased võisid lubada omale sar-nast luksust ja raha kuhu, millega oli seotud sõit New-Yorgist Los

Angelesi. Ümmarguse lt 5.500 km. lahutas linnu. Nii ei loo-bitud asjatut raha tänavale, vaid seda suurem reklaam tehti Kalifor-nias ja Los Angelesis eneses. (Loo varemaid „E. Spordilehti“).

Olles pika aja ümber sõitnud ja nähes „Lincolmi“ hotelli kõrget si-luetti ligidasena, avaldasid mehed soovi lõpuosa maast katta jalgsi. Meie juhi näole kerkis saladuslik naeratus, kuid ta nõustus. Hakkasime sammuma kodu poole kuid vaata-mata tunnilise käimisele, polnud vä-hematki märki, et oleksime ligemale jõudnud sihile. Hotell näis ikkagi li-gidasena, kuid mitte küllalt ligidase-na. Nüüd mõistsime juhi saladuslikku naeratust: pilvelõhkujad haaravad oma alla suure osa taevaalaotusest ja see annab petliku kujutuse, nagu oleksid majad ise käe-jala juures. Tegelikult oli hotell meist paariküm-mend miili eemal. Nii jalutasime ta sihis kolm tundi ja lisaks sõit-sume veel pool tundi maa-alusel raudteel, ajles siis olime ko-dus.

Järgmisel päeval alustasime raud-teesõitu Los Angelesi. Teel peatu-sime veel pool päeva Chikagos. Pea-le New-Yorki ei saa Chikagost enam erilist rääkida. Sarnaneb eelmisele ehitustest ja linna üldpildist, kuid liikumine ja reklaam on siin tundu-valt väiksem. Ei suuda uskuda väi-det, et Chikago olevat teel ületada New-Yorki. Vast inimsoo kaugemas tulevikus ainult võiks see juhtuda. Et õnneks või õnnetuseks meil ju-hust polnud kohata Chikago palju-räägitud gangsteritega, et lugejate-le lisada uudiseid, jatkan reisi.

Reisil Los Angelesi märkasime teel väga palju huvitavat ja eris-kummalist, millest võiks rääkida. Seekord vast piisab ülaltoodust ja tulevikus loodan kuski mujal jät-malt pajatada kõigest. — Seniks aga soo-vin lugupeetud „E. Spordilehe“ lu-gejatele häid pühi ja rõõmsat tä-litugemist uuel aastal.

Pärnu käsipall hoo.

Käsipall on momendil Pärnus hoo. Vätkturniir turniiri peale suurendab võistluste eelvust. Viimasena oli ka-vas võrkpalli turniir. Tervise „ole-matuks“ peetud meeskond lõi JPK, kui läinud hooaja koondismeeskonn-da. Võit kujunes 15:13, 9:13 ja 15:8. Ka Vaprusele hävis PJK ja siin olid geimid 13:15, 15:12 ja 15:10. Finaalis osutus paremaks Vaprus Tervise üle 15:7 ja 15:8.

Viimaseks pallikujajaseks oli Nar-PS, kellele Pärnu nimekaim hävi-nes võrgus 4:15 ja 8:15 ja korvis 14:36. Vaprus võitis narvakaid võrgus kahe 15:12 geimiga ja korvis kaotas Tervis peale vahepealset või-duseisu 15:13 lõpuks 21:36. Narva käsipallimehed näitasid Pärnus seninägemata mängu ja seda eriti in-nult. Suurest kaotusest korvpallis oskasid nad teha lõpuks võidu.

Väärtmetallasjade & märkide tehas

ROMAN TAVAST

Valmistab eeskujulikus väljatöötamises:

Väärtmetallesemeid: auhindadeks, kingitusteks, kodu kaunis-tamiseks ja majapidamise otstarbeks.

Märke, medaleid, plankette ja metallkujusid.

Graveerimisi — igasuguseid — käsitsi ja masinal.

Emailsilt, nimelaudu, numbreid ja reklaamplakate.

Tallinn, Väike Roosikrantsi № 6.

Kõnetraat 452-79.

NEO momendi parim Eesti maadleja

Kõik vabamaadluse meistritiitlid Spordile. Froman — võistluste crack.

Uued meistrid: Järvepera, Misler, Kristal, Noor, Froman, Neo ja Trossman.

August Neo.

Kuidagi ei taha meil võtta vedu vabamaadlus. Ta on tundunud vaid summitööna, paremal juhusel teistkordsete esivõistlustena maadlusele, kui niisugusele üldse. Huvi ta vastu on väike. Tuleb imestada, et leidus 22 „ohvrimeelset“ meest, kes end registreerisid osavõtjatena. Publikut ei olnud peagu sugugi. See on surunud korraldamise raamidesse, mille kitsus tuletab meele aegu kümnele aastale tagasi lähenevaid. Jälle kitsad Spordi ruumid, kus maadlejaid ähvardavad vigastused seina või akende vastu jooksmisel. Kõik jutud suuremast aktiveedist, algatusvõimest tunduvad muinasjutudena kurtidele kõrvadele. Isegi selts, nagu Kafev, avaldas huvi vaid mõne mehe saatmisega, kuna Kalevi kohtunikud esimesel võistlusõhtul võisid olla igatpool mujal, kuid mitte võistlustel. Mida siis veel rääkida provintsiseltsidest, spordinõukudest ja sportinõukogust. Ainuke selts, kes üldse oskab lugupidamist avaldada maadlusele, on võimlemis- selts Sport. Lähuvad välja, et võita kõik meistritiitlid omale, ja viivad selle ka läbi. Meie suurim kompliment Spordile.

Kas võhikusest või millestki muust, oli nende ridade kirjutajal arvamine, et vabamaadlus on erinevat Kreeka-Rooma maadlusest. Võistlustel enestel aga oli näha rohkem just viimast. Liig vähe on propageeritud meil vabamaadlust. Ei suudeta kohaneda vabamaadluse kiiremale rütmile, vaid aetakse pead kokku ja pusitakse püüjalu tavalisi Kreeka-Rooma võtteid. Ainult rahvahõiked: „Päe jalga taha!“ elustab veidi maadlejaid. Esivõistluste 33 paarist võis vabamaadluseks nimetada vaid neid paare, kus ühe vastasena esines Teearu. Teistel polnud kiirust, polnud jalgade järele haaramist, jalgade sidumist, mis vabamaadluse iseloomu lähendab poksi kiirusele. Ja meil on ometi head materjali. Näiteks kas või Neo. Oma võtete rikkusest võiks ta olla ekstra-mees vabamaadluses, kui ta aga seda veidi rohkem harjutaks. Teearu võtted ja Neo jõud annaks summeeritult maailmameistri. Summeerijaks võiks olla aga Neo.

Maadlejate kritiseerimisele saab asuda seekordsete võistluste järele ainult maadluse kui niisuguse üldiselt seisukohalt. Veidi vanemast generatsioonist torakas silma Neo. Ta on momendi paremaid maadlejaid Eestis. Isiklikult tundus mulle vaid veidi närvilikkust mehes. Kuid see on siiski parem, kui Trossmani liikumise joetus ja apaatsus. Trossman pakkus üldse pettumuse. Ta oli eht Kreutzwaldi Kalevipoeg, kes sööb ja magab ja laseb ennast sisse vedada sarvikust. Luiga sarvikuna polnud küll eht, kuid seda halvem Trossmanile. Trossmani võit oli üldse kaheldav. Teistest vanadest esines hästi vaid Kristal. Soome järele siiski alavormis. Põntson ei arvanud heaks välja tulla, Praksi ilmalõbud on kalduvad mujale ja Kalevi Lõhmusest ja Sepsivardist polnud lõhnagi. Kul-

lisaar tegi matshi Kukega, kaotades aga loobus. Tuletas meele Väilit, kes Spordi juubelivõistlustel peale kaotust Kukele enam nagu ei näita. Onn kaasa neile! Igaüks teab, kus peitub ta õnn.

Palju rõõmustavat oli siiski. Noorem generatsioon hakkab esile tikkuma. Pole võimatu, et Eesti-Soome-Ungari kolmikmaavõistlused, kui sellest üldse asja saab, meil osaliselt tuleb saata nüüdseid noori. Nime- tan eestikätt Fromani. Mees on kiirelt tõusnud. Möödunud aasta algajast tänavuasta Kuke võitjani. Viimase võitmises tundus veidi-veidi kahtlust, kuid igal juhul on Froman hea. Pealegi võib mees samahästi esineda kergekeskkaalus ja täita seal Praksist või Kusnetsist tihjakisjetud kohta. Teise väärtmehe- na esines Väärt. Tallegi võib ennustada head tulevikku. Üllatuseks oli ka Praks 2. Matshilt matshile läks ta paremaks ja finaalis oli ta tegelikus töövõidus Noore üle, kuid juhuslik seljakaotus riisus teenitud tiitli. — Üldiselt näib, et meil leiduks materjali ja andku jumal seltsidele rohkem agarust, küll siis tuleme aegadele, kus Eesti nimi uuesti maailma esirinnas sammub. Viimane lause pole sõnadekõlksutamine.

VÕISTLUSTE KAIK.

Esivõistlustes peeti Spordi ahtakeses ruumides täiskiitlud „saali“ ees. Vaatajaid mahtus 50 ümber. Nimekamaid pealtvaatajaid olid kindral Lill ja riigikogulikkeid Vestholm. Laupäeva ja pühapäeva jooksul peeti üldse 33 matshi, millest 19 lõppes seljavõiduga.

Kärbeskaalus oli kaks osavõtjat. Järvepera, Sport, viis Talingu kohe parteri ja murdis 1.59 järele selili. Meister Järvepera, Sport. 2. Taling, Kafev. Sulgkaalus sai Luigaleht kiire seljavõidu Graubergilt 3.47, kuid Mislerile kaotus tundus rohkem kohtunikude tööna, kuna viimaseid sel matshil oli kolm Spordist. Luigaleht kuulus aga Kalevisse. Graubergi seljatas Misler esimesel võistlusõhtu rekordajaga 3.00. — Meister Misler, Sport. 2. Luigaleht, Kafev. 3. Grauberg, Sport.

Kergekaal algas Miller-Uusbecki igava heitlusega, kus töövõit 2:1 anti esimesele. Väärt pani Kristalile hästi vastu ja kaotas üleaja antua parterimaadluses seljaga 12.03. Kristal oleks võitnud selletagi. Väärt sai paremuse Millerilt ja Kristal seljatas Uusbecki kahe õhtu rekordajaga 1.41. Milleri võitis Kristal paremusega. Meister Kristal, Sport. 2. Väärt, Kafev. 3. Miller, Kafev.

Kergekeskkaal oli võistluste kehvem. Esinesid ainult noored. — Noor seljatas Byströmi 6.15 ristvõõga. Praks 2. omandas paremuse Mäelt esimese 6 minuti tööga. Vinkel võitis seljaga Praks 3. 8.26. Mägi ja Byström tegid algelist maadlust 15 min. esimese paremusel. Noor sai teise võidu Vinkeli paremusega. Vennad Praksid praksusid 3.03, mille järele vanem võitis. Noor-Mägi oli elav ja võteterohke heitlus, kus esimene võitis suuremalt innult. Praks 2. sai napi paremuse Vinkeli. Finaalis oli Praks kogu aja töövõidus, kuid Noor päästis meistritiitli ootamatu seljavõiduga 13.27. Mägi võitis Vinkeli 5 min. järele. — Meister Noor, Sport. 2. Praks 2., Sport. 3. Mägi, Kafev.

Keskkaal oli võistluste pinevamaid. Froman keeras 10.15 Porosoni jalgadest selili. Kullisaar-Kukk moodustasid kaalu otsustavama partii. Alguil viis Kullisaar vastase nupuvõttest parteri, millele veidi hiljem vastas Kukk samaga. Parteris tundus Kullisaare paremus, kuid lõpu püstitaamluses oli jälle Kukk napilt parem. Võit oleks võinud olla mõlemi, kuid paremaks tunnustati Kukk. Edasi järgnes kolm kiiret seljavõitu: Froman-Tubala 6.15. Kukk-Poroson 8.16 ja Kukk-Tubala 4.30 järjekindla murdmisega. Sensatsiooniks kujunes Kukk-Fromani kohtamine. Püs-

timaadluses viis Froman Kuke kaks korda parteri, paremust näitas ta ka parterimaadluses, lõpul kujunes paremus küll Kukele, kuid mitte võiduküllaldasejt. Froman võitis kohtunikude hääletage 2:1, millest üks hääli vastupidi antud oli ainult „näo meeldimisest“. Meister Froman, Sport. 2. Kukk, Sport. 3. Tubala, Sport.

Poolraskekaalus sai Teearu arvel näha ka vabamaadlust. Mäli seljatas ta jajasidumisega püstitaamluses, keerates mehe õlale 3.04. Kaupi võitis ta elava maadluse järele 8.02, kuid Neofe pidi finaalis alla vanduma 7.25. Neo oli ennem seljatanud Kaupi 4.50 ja Mäli peale järjekindlat siljast-silda rullimist 4.46. Viimane oli võistluste kõbusaim matsh, tikitud rea momentsete seljatamistega. Mäli seljatas Kaupi 2.53. Meister Neo, Sport. 2. Teearu, Tallinna Politsei Spordiring. 3. Mäli, Sport.

Raskekaalu ainsam matsh toimus Trossmani ja Luiga vahel. Oli äärmiselt tasavägine matsh, mis Kalevist kohtunikku olemasolul oleks võinud lõppeda ka Luiga võiduga. Üldiselt võtetevaene matsh, kus matš kahele mehemiirakale kitsaks jäi. Parteris tundus siiski Trossmani paremust ja lisaks üksikud Luiga matšil pagemised, see põhjustas võitu 3:0 Trossmanile andmast. Meister Trossman, Sport. 2. Luiga, Kalev.

Rida matšele oli sarnaseid, kus oleks pidanud kui mitte mõlemad, siis vähemalt ühe vastastest kõrvaldama foidusest ja matšil jooks-

Rõõmsaid jõulupühi! Toimetus.

mise eest. Kui meil õigel ajal ei suudeta sisendada uute maadlusmääruste põhimõtet, kannatame hiljem sellest seda tugevamini.

Sport näitas oma täielist hegemooniat maadluse alal: seitsmest meistritiitlist omandas ta seitse, mis vist esmakordne juhtum esivõistluste ajaloos. Veel suurem ülekaal oli Spordil punktidega: Sport 28, Kalev 10 ja TPS 2 punkti. Möödunud aasta meistritest kaitsesid oma tiitleid Kristal, Neo ja Trossman. A. A.

Schweits sai tugeva punktivõidu E. Bekelt. Kergekeskkaalus pidi Gehri, Schweits kaks korda seljatama matšit pageva Kaposi, kuna alles teistkordne tunnustati. Keskkaalus võitis suure ülekaaluga Schweitsi suurimaid mehi Kybusz. Poolraskes sai Taranyi, Ungari ühest võttest lavaääril jalga haava ja oli sunnitud loobuma Ding Charfesile. Raskekaalus heitis V. Bürki, Schweits ungarlase Palotase viimasel minutil selili. Nii võitis Schweits 16:8 (seljavõit 3:0 ja töövõit 3:1).

Sakslane Vogt, kes põrmustas Psenicka kahega surumise maailmarekordi keskkaalus. Uus rekord 112,5 kg.

TALLINN, Pikk t. 47
Tel. 444-22.

Soovib suures valikus:

Võimlemiseülikondi ja -jalanõusid.

Korvpalle, võrkpalle, võrkpallivõrke.

Ameer. korvpallisaapaid.

Miniatiür-lauapiljardeid.

Ping-pong mängu, lööjaid ja palle.

Spordikujusid, diploome.

Schweits võitis maadluses Ungari.

Raskejõustiku maailma sensatsiooniks oli Ungari tugev kaotus 8:16 Schweitsile vabamaadluse maavõistlusele. Ungarlased saavutasid vaid kaks töövõitu kergemates kaaludes, teised matšid kaotati, kaks koguni puhta seljaga. Matšid olid järgmised: kärbeskaalus Lörrenz, Ungari — Crausaze, Schweits punktivõit, sama sulgkaalus Toth, Ungari — Vordermann, Schweits. Kergekaalust algasid Schweitsi võidud. Euroopameister H. Minder,

Juubeli korvpalli maavõistlus Lätiga.

10. maavõistluse kaotasime 30:40 — Mõlemal nüüd 5 võitu Eesti punktide edul 341:326. Tallinn-Riia 34:34

MAAVÕISTLUSELT. Istuvad Viksten, Jurcins, Noony, Eesti esindaja A. Luht, Läti liidu esimees Blume, treener Shadeiko, Rose, Parbo, Krauklis ja koht. E. Vaho. Põlvitavad Klõsheiko, Maike, Timčenko ja Baumanis. Seisavad Margevič, Malmeisters, Lidmanis, Anuvrievs, Samtinsh, Jürgens ja kohtunik Cerbulis.

17. detsembril toimus Riias Eesti-Läti kümnes kohtamine korvpallis. Võistlus peeti konservatooriumi väikses võimlas umbes 200 pealtvaataja juuresolekul. Pettunult olivat tagasi läinud ruumipuudusel üle 300 inimese.

Maavõistlus algab hümni ja Läti liidu esimehe A. Blume ning meie esindaja A. Luhti lühidalt peetud tervituste ja kingituste vahetades, kell 19,15. Kohtunikuks H. Cerbulis, abi — E. Vaho.

EESTI-LÄTI. Koosseisud — Läti: Lidmanis, Anufrievs, Jurcins, Roze, Maike, Baumanis, Rosenbachs, Samtinsh, Krauklis, Malmeisters. Eesti: Timčenko, Parbo, Viksten, Klõsheiko, Illi, Noony, Margevič, Jürgens, Riiberg.

Lahtilüües on meil ilus kombinatsioon, mille tulemusena Viksten toob esimesed 2 punkti. Järgneb karistusvise ja Eesti juhivad esimesel minutil 3 punktiga. Hästiplateeritud mänguga heidame veel 2 punkti, siis saavutab alles Läti oma esimese korvi. Meile eduks punktid 7, siis 9. Läti saab kahekordselt antud karistusega kolmanda punkti. Eesti alatud hoog püsib ja 6-al minutil on 11, siis karistusest 12. Näib korraks nagu poleks meil raske tulla lätlastega toime. Kuid otsustamiseks on veel vara. Kord korralt areneb lätlaste mänguhoog ja tasahiljukesi variseb neile punkte. Järgneva kuue minuti kestel ei saa meie kuigi suurt edu. 12. minutil on saavutatud täieline viik 12:12. Pealtvaatajaskond ergutab maruliselt meeskonda. Eesti võtab „aeg maha“. Vahetus mõlemil pool. Uute jõududega jätkub maruline mäng. Siit aga juba täielise Läti paremusena. 8 minuti jooksul võidab Läti 9 punkti meie 3 vastu. Seisul 21:15 minnakse poolajale.

Teine poolaeg on punktide arvult võrdne eelmisele. Läti meeskond töötab kindlalt ja rahulikult, tarvitades palli edasiandmiseks ärte mängu parraleelselt küljjoontele. Tabavad kaugevisked kisuivad punkti vahe 38:26, mis suurim vahe kogu mängu kestel. Eestilt võetud „aeg maha“ kiireks sõjanõuks aitab. Hooga mängu paisatud lõpuenergiaga toob Eesti endale 6 punkti, kuid ei suuda enam pääseda kaotusest. Juubelmaavõistlus lõpeb inimarguste arvudega 40:30.

Punkte saavutasid: Lätil: Jurcins-17, Anufrievs-11, Krauklis-6, Roze, Baumanis a 2, Maike ja Lidmanis a 1 punkt. Eestil: Timčenko-10, Parbo — 7, Viksten — 6, Riiberg — 4 ja Klõsheiko — 3.

Vahaviikid: Eestil: 24, neist visati korve ainult 4! Lätil: 26, neist korve — 6!

Järgneval päeval peeti Tallinna-Riiga linnavõistlus. Jällegi algab mäng Tallinna juhtimisega. Punktid 2 ja 4 tulevad hõlpsaste. Läti saab karistusest 1. Järgnevad meile 6 ja 8. Seega on ka läbi meie mängu al-

guses ilmnenu edukus. Riia nopib äriest: 3, 5, 6, 7, 8 — ongi viik. Viivu pärast juba Riia edu 8:10. Meie viigistame ja lisame karistusvisetest veel kaks punkti. Riia saavutab uuesti viigi. Poolaja eel asume siiski juhtimisele 14:12.

Teisel poolajal asub vedama Riia, temale tuleb 3 punkti, ka meile 3. Vaheldamisi sajab punkte. Moodustub seeria viike 17:17; 19:19; 21:21. Riia läheb ette 4 punktiga, meie 2 vastu. On jäänud veel neli minutit. Tallinn toob tagasi mängu Illi asemele Viksteni ja Riibergi asemele Timčenko. Võetakse kokku viimane jõud. Tempo läheb kõrgeks. Tallinn saavutab järjest kolm korvi, jäädes Riias ühe punktiga maha. Karistuseks realiseerib Riia vabavise ja jõuab lõpunumbri 34. Onnega teeb Klõsheiko viimase ja viigikorvi. Kõlab vile ja Riiale antakse vabavise fouli eest. Samas ka kõlab mängu lõpuvile kohtunike laualt. Roze asub toimetama viimast võimalust, sest sellest on olemas kas võib ka Riia Tallinnat. Pealtvaatajaskonna hinge pidades Roze, ilmselt närveerides, heidab mööda. Normaalaeg seega 34:34. Kuigi korvpallimäärused ei tunne viiki, jõutakse lühida nõupidamisega seisukohale, et maa- ja linnavõistlused on kohtamised ajale, mitte aga ilmingimata võitja kindlaksmääramiseks, seega ka viigi võimalused.

RIIA - TALLINN. Koosseisud — Lätil: Krauklis, Malmeisters, Jurcins, Baumanis, Maike, Roze, Lidmanis, Samtinsh. Eesti: Parbo, Viksten, Timčenko, Noony, Margevič, Illi, Riiberg, Klõsheiko.

Punkte saavutati: Lätil: Jurcins-15, Lidmanis-9, Maike-5, Mal-

meisters-3, Krauklis ja Roze a 1 punkt. Eestil: Viksten-12, Timčenko-6, Klõsheiko ja Riiberg a 5, Noony, Illi ja Margevič a 2 punkti.

Muljeid.

Eesti meeskond esines Riias hästi, pakkudes oma võimete maksimumi. Platseerumine enamikul mängijail oli hea, kuid kombinatsioonide teostamisel ei tulnud sellega üksikud, nähtavasti vähe ettevalmistatud, toime. Kiirust ja hoogu oli palju, veel enam võidutahet. Kuid tahe ei ole veel tulemus. Lätlased, kellele tuntud kõigi meie mängijate võtted ja nõrkused, kasutasivad seda sajabrotsendiliselt. Klõsheiko ja Timčenko, kes hiilgavalt välja paistnud läheda-maa tagulaua heidetega ei pääsenud üldse korvi ligi. Viksteni valvati ega lastud teda heidetele harjunud nurga seisukohast. Teisel poolajal oli edurivile selge lähimaa heite võimaluste puudus ja siis mindi üle kaugeheidetele, mis vilumata ümbruses osutusid õige harva tulukaiks. Ainuke, kes erineb eelpoolnimetatud mänguvõidudest, on Parbo, samuti Riiberg, kes vähe sai mängida. Viimasel kahel oli teotsemine hõlpsam, kuna nemad ei tarvita korvi sooritamiseks lähedat heitepaika. Kaitses üliheaks ja üllatusmeheks osutus Noony, kes olles meeskonna kapten ja mängujuht, haigestunud treeneri R. Masti asemel, püüdis teha kõik. Mängida, seejuures väliapaistvalt mängida, juhtida mängu, sooritada vahetusi, on palju nõutud meeskonna vanemast. Teist olukorda aga õnnetuks ei olnud. Võibolla, et siin vast peitubki meie kaotuse olulisemaid te-

Spordiäri
Resev-Resel
Tallinn, Toompuiestee 19. Tel. 432-19
Soovitab omavalmistatud
spordi- ja võimlemisabinõusid

gureid — kõrvalseisva asjatundjajuhhi puudus. Illi ei täitnud sugugi lootusi. Tundus võõrana kesktrajaja kohal, vahest mitte teadeski, kuidas võtta koht väljal, ühe kui teise kombinatsiooni puhul. Viksten, õigusega öeldes, on korvpallimängija oma pikkusest. Tema najale ehitatud mängusüsteemid, vaatamata Viksteni heale tahtele ja platseerumisele, varisesid kokku tema nõrkade söötude vastuvõtmisest. Ka seltis temale kohutav ebaõnn, millest vaevalt suuremana saab kujutada. Lätlaste hinnangu järelle Viksten, omades vaid 20% õnne tehtud visete juures, oleks toonud võidu niihästi maa- kui linnavõistlusel. Üldiselt heited, eriti kaugeheidet, on meil nõrgad. Karistusvisetest ei tohigi rääkida. Meile antud 24-st vabaviskest heideti tulemusrikkalt ainult neli! No miljeks siis on üldse karistamine mängus, kui ei suudeta antud soodustust realiseerida sarnaselt, et ta ka oleks õieti vastasele karistuseks!

Üle kõige olgu mainitud, et meie käsipall kannatab kahilemata teooria all. Lõpmata kombineerimised, süsteemid, pidurdavad mängija vaba võistlemise, loovad temast vaid nuku, kes pöörase kiirusega piüiab täita hõigatud kombiini, mitte märkates, et paljudki olukorrad, väga soodsad olukorrad, lastakse teooria tõttu nurjuda. Lätlased igatahes on selles suhtes meist kaugelt ratsionaalsemad ja edurikkamad. Seda olgu öeldud mitte üksi käsipallil, vaid ka teiste alade, eestkätt aga igivana jalgpalli veale, mis kipub ka korvpalli vabat ja olukorrariikast mängu pidurdama.

Võrreldes lätlaste meiega peab eestkätt mainima, et nende korvpallis on enam vabadust. Iga mees töötab olukorra kohaselt ja temal on aega rahulikult hinnata oma ümbrust. Lätlased tungivad korvile lihtsamalt, kuid kindlamalt. Pettemäng on hulga nõrgem meist, samuti ka kiirus, kuid seda katavad kaugeheidet, mis tihti hiilgavad. Söötmissel tarvitatakse välja küljjoone pindala, kus vähem võimalusi pallil sattuda vastase kätte. Heite sooritamisel võetakse rahuline ja jäieline paigalseisak. Ühekäe kaarheitteid tarvitatakse väga sagedasti. Lätlaste parimaks, ja ka mõlemi võistluse parimaks meheks oli ts. Jurcins. Mees keskmises pikkuses, tugev ja sihvakas, töötas mitme eest. Kahe võistluse lätlaste 74 punktist on tema tehtud 32. Viis sarnast meest moodustavad kindlasti maailma parima korvpallimeeskonna.

Ei saa vaikides minna mööda ka võistluse kohtunikest. Maavõistlust (Järg 6. küljel.)

EESTI SPORDILEHT

EESTI SPORDILEHE

TELLIMISE HINNAD:

12 kuud	Kr 3.—
6 "	" 1.50
3 "	" —.75

Üksiknumber 25 senti.

Tellimiste vastuvõtmine alanud!

Talitus avatud igal äripäeval k. 14—16

Toimetuse ja talituse aadress:

Tallinn, Müürivahe 16—33. Kõnetraat 444-28.

Postkast 70.

Vastut. ja tegevtoimetaja O. Lõvi. Toimetusliikmed: dr. J. Vilms, dr. Kirschenberg, L. Tõnson, H. Visman, E. Hiob, A. Grünberg ja E. Idla.

Iga sportlane ja spordiõber loeb E. Spordilehte!

jatkab 1933 a. ilmumist **sporditeadusliku kuukirjana** heal paberil ja rikkalikult piltidega ilustatuna.

esimene number uuel kujul ilmub 15. jaanuaril 1933. Järgmised numbrid igal 20. kuup.

Inglise-Austria

maavõistluse kaja. Inglise ajakirjanduse kiitev arvustus Austriale. Mida rääkisid jalgpallimaailma suurused matshist.

Vasakul — poolte loosimine, kaptenid Rainer, Austria ja Walker, Inglise ja keskel koht. Langenus, Belgia Paremal — Inglise väravavahil Hibbsil oli järjest tööd.

Euroopa spordipressil jätkub vist veel kauaks ainet Austria-Inglise maavõistlusest. Eestkätt toome aga Inglise pressi arvamisi:

Daily Telegraph lausub juhtkirjas: Austria osutus terava ja väärrika vastasena. Varsti võivad õpetajad õpilastelt õppima hakata. Kontinent on suutlik näitama samahed klassi, kui meie parimad meeskonnad.

Star, Inglise mõjuvam spordileht: „Inglise oli kiirem kombinatsioonides, kuid Austria üllatas parema tehnikaga pea ja jala koosmängus.“

Daily Herald hüüab: „Bravo Austria! Või Austria üle oli Inglise suureks auks ja väärivaks kanda rekordite-raamatusse. Kuid üle poole aust kuulub kaotajale. Briti on rõõmus, et võis vastase üheteistkümnelt nii väärtuslikku matshi näha.“

Times kiidab Austria koosmängu, eriliselt välja tõstes meeskonnast Zischeki ja Sindelari. „Ainult pealejõögist tuli Austria napus. Sageli olid ta tormajad heas löögisituatsioonis, kuid nad kas viivitasid ehk löid kaugelt.“ Ka Times seletab, et päeva aust kuulub üle poole Austriale. Austria mäng oli parem eeldatust. Inglise meeskond oli oma enamikus liig vana sarnaste noorte ja kiirete vastaste vastu, nagu austerlased.“

Daily Express nimetab matshi parimaks, mis peetud Stamford Bridge'il. „Kordamismängu võidak Austria. Külaliste edurivi tuletas meele kuulust Corinthians-meetodi, ainsa vahega, et austerlased olid kaks korda kiiremad. Kui Austria meeskonnast oleks peale

matshi poolkaitsjad müügile lastud, oleks iga mehe eest võidud saada 40.000 naela! Poleks Inglise algul nii kergelt juhtivvärava saavutanud, oleks lõpptulemus meile väga kurvaks kujunenud. Austria meeskonda saab kõrvutada Arsenaliga ta paremas vormis. Austria lühisööduline mäng halvasti inglaste tööd. Ainsa varjuna langeb Austriale ta algminutite lambipalavik.“

Nimekamad jalgpallijuhid ja mängijad lausuvad peale matshi:

Rimet, FIFA president: „Oleks Austria suutnud kasutada esimese poolaja väravavõimalused, siis oleks ta võitnud kindlamini kui nüüd Inglise.“

Hugo Meisl, Euroopa ja Austria pallikindral: „Mina olen rahuldatud.“

Alexander Popovich, Austria juhte, kes ka Tallinnas käinud: „Oleks Austria esimese veerandtunni shansid õieti kasutanud, oleks tema 2:0 juhtinud.“

Dr. Bauvens, kes juhtinud Inglise-Hispaania maavõistlust ja meile tutvustav teistest Balti turniirist: „Tänase mängu nivoo oli palju kõrgem Inglise-Hispaania omast. Matsh oli näiteks, et ainult Austria kontinenti võib esindada.“

Pozzo, Itaalia liidukapten: „Inglased saavutasid viigist võidu eraldava värava tänu oma füüsilisele üleolekule. Tehniliselt olid austerlased kaugelt paremad.“

Cuff Arsenali president: „Usun, et Inglismaal pole ühtegi säärast mängijat, kes vääriski austerlast.“

Webster, tuntuim Inglise spordiajakirjanik: „Pühitsesin öö ette Ing-

lise võitu. Nüüd aga veendus, et inimene ei tohi kunagi ette jooksta tegelikust elust.“

Walker, Inglise rahvusmeeskonna vasaksisemine ja kapten: „Kui me juhtisime 2:0, eeldasime kõrget võitu ja olime seljepärast hiljem suuresti üllatatud. Usun, et võistluse edasi kestes oleks Austria saavutanud teenitud viigi.“

Jack, Arsenali ja rahvusmeeskonna paremsisemine: „Austria oli välja paistev vastane. Kombinatsioonilt ja tehniliselt on ta eht Inglise mark. Sarnast forwardi, nagu Sindelar, meil ei ole.“

Rainer, Austria rahvusmeeskonna paremkaitsja ja kapten: „Resultaat oleks samahästi võinud olla 4:3 meie kasuks.“

Lepitav öö.

Ralf Ohlama sportlik jõulunovell.

1.

Nad olid parimateks sõpradeks spordis kui ka „tsihviil-elus“, nagu nad ise nimetasid seda ajanatukest, mil nad suutsid spordi unustada. Sõprus oli loodud juba ajal, kui nende kodulinnake oli alles alev ja kui tookordse alevi tihe kuusemets, mille südant nüüd juba kümme suvet-talvet näinud spordiväli ehtis, alles praeguse peatänava veerule ulatus. Sportlased olid nad muutunud südamesõpradeks. Alja ja Epe, nagu neid omavahel hõigati, olid õieti pannudki aluse spordiliikumisele, mis nüüd linnas päev-päevalt laenas ja erilise hoo võttis päevast, kui samade sõprade algatusel kohaliku kaitseliidu juure asutati spordiklubi.

Nad astusid nüüd restoraani, mille nimeks rahvasuus oli millegipärast „Dschungel“. Neid meelitas sinna biljardilaud, kuna paremate ruumide ja kooskäimise võimaluste puudumisele. „Dschungli“ kufunud äärtega biljardilaud ainuke ja traditsiooniline kogumiskoht oli tervele klubile.

„Põrguvürst“, millise nimetuse oli saanud restorani peremees oma ala ti mornist näost, ulatas neile kasti loperguste pallidega ja varsti oli „amerikanka“ hoos. Kas häiris teda homme eesseisev jalgpallimatsh naaberlinnaga või olid mõtted valgunud mujale, kuid fakt oli see, et Aljal täna kuidagi ei vedanud. Mustal tahvil seisis tema arvel kaotatud partiidest ehne kriidikriipsude aed, kuid ühtegi partiit polnud ta võtnud. Käsilolev partiit näis siiski osutama murrangut. Kaks palli puudus veel võidust. Saades löögile, kihutas ühe kohe üle laua nurga ja astus ümber laua, et teisele valmistada sama saatus. Tehes kee otsa korralikult kriidiseks, asus lööma, kuid tõmbus siis pahaselt tagasi.

„Epe, ära naljata“, lausus Alja etteheitvalt, „pall oli ju täiesti lahiti bordist, kuid nüüd oled sa ta minu ümberkeerates vastu lükanud. Pane

tagasi“.

„Niisugust asja pole!“ vastas imestunud Epe. „Ma olin vahepeal lauast täiesti eemal. Palli pole puudutanud.“

„Kentsakas küll! Ma tean selgesti palli endist asukohta ja tühjast juba rääkima poleks hakanud.“

„Sa teed mu päris pahaseks. Iialgi pole ma sellesarnast rumalust teinud ja tänagi polnud põhjust.“

Silmates seinale najatanud napsisõpra Brunstot, kes momendil küll tugevas viinauimas viibis, pöördusid sõbrad selle poole.

„Bim! Kas sina liigutasid palli?“

„Poo-ole mõelnudki. Pall seisis kogu aja nii. Ausõna!“

„Näed nüüd, Alja kui asjatu oli su süüdistus. Minagi arvan, et pall ei saanud teisiti olla Mul poje partiit kahju, kuid kui sa mind ei usalda, siis pane palli nii, kuidas tahad!“

„Ei Epe! Kui sa mind ei usu, siis jäägu nii. Head muljet sa küll selle teoga ei näidanud.“

Sõna-sõnalt tõusis toon, siis viisati keed lauale ja üksteisele vihastena lahkuti ruumist.

2.

Kui väiksest asjast ka tüli ei tekkinud, kuid vihavaen ei lahtunud ka järgmistel päevadel. Kumbalegi polnud tähtis kaotus või võit biljardil, kuid kumbki tundis, et teine asiatault kahtlustanud ebafairlikkuses. Sõbrad püüdsid neid lepitada, nad leppisidki, kuid nii pea, kui hakkasid üksteist palli ümberpaigutamise kohta usutlema, lahkusid nad uues vihavaenus.

Nii kadusid päevad, jalgpalli hooaeg möödus, mõlemad mängisid endiselt ühes meeskonnas, kuid väljaspool mänguvälja olid nad üksteisele enam kui võõrad.

Esimese lumi langes, kattis spordivälja, kattis ka sõprade elamuid eraldavad tänavad valge vaibaga, kuid meeste südamesse ei pääsenud midagi valget ega rahustavat.

Maavõistluse muljed.

(Algus 5. ltk.)

juhtis H. Cebulis, mees kes meile tuntud läinud aastast maavõistlusest Tallinnas. Avades maavõistluse Vikstenile esimesel 10. sekundil antud karistusega, lõi sedavõrd heilla olukorra mängijais, et tahtmata tekkis kartus, kas pole meil üheksast mängijast selleks maavõistluseks vähe. Hea on siiski kohtuniku kartus, see ei läse mängu muutuda tooreks, kuid teisest küljest jälle võtab julguse otsustavaks teotsemiseks vastase rünnakul. Aratas imestust, et iga antud karistus maavõistlusele kujunes mõlemi poole karistamiseks. Abikohtuniku nähtud karistus põhjustas kohe ka vastase karistamist, samuti vastupidiselt, kuigi vast tagasihoidlikumalt. Tabavalt oli omavahel otsustatud, et maavõistlus kohtunike vahel lõppes 8:2 meie kahjuks. Linnavõistlust juhtis lätlaste soovil

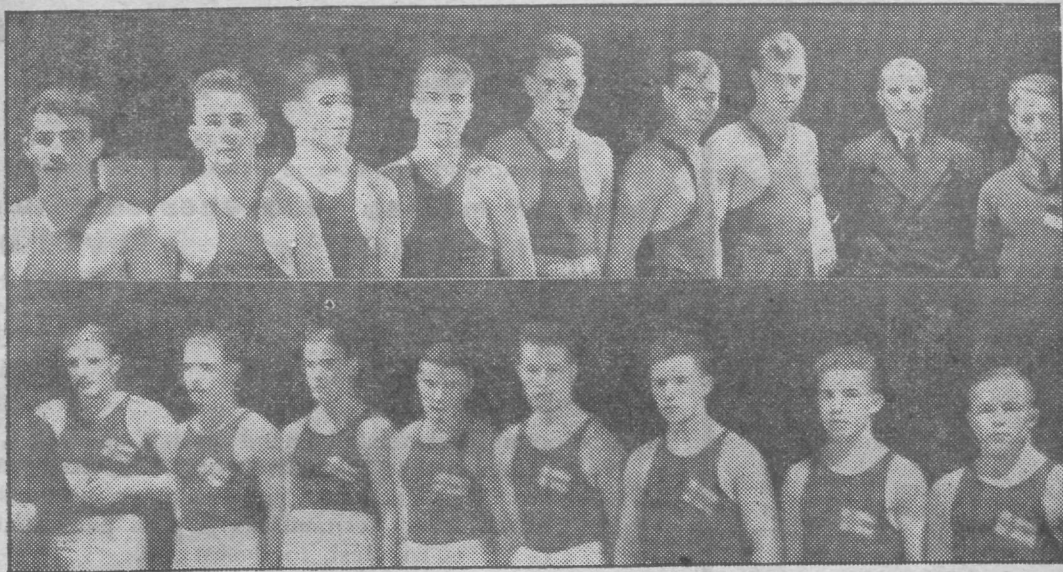
meie paremaid kohtunike E. Vahho, kelle tegevus üldist rahujolu ja hindamist teenis, kui parim kohtunik, keda Riias nähtud.

Eelpooltoodud read on pandud paberile isiklike muljetena, lootuses, et juubeli maavõistluse tulemusena tuleb veelgi võita sõna meil valitseva seltsidevahelise koostöö puudumise ja rahvuslikest ülesannetest mittearusaamise puhul. Ka vajame tugevamat ergutamist ettevalmistustele maavõistlustele, vastaste tundmaõppimist süsteemis ja isikuis, eelkõige aga tugevat rahvus- ja sportideelist meelt seltsides ja võistlujas materjalis, ning korralikke, ettevalmistus-, harjutus- ja sõidutingimusi. Puuduliku ettevalmistusega, ainult välisõidu pärast mängiv, reisust unine ja valujavate kontidega sportlane ei võida maavõistluse.

ALT.

„Soomlased polegi nii kardetavad“

ütleb Peeter Matsov.

Ülal: Eesti meeskond — Vassilevski, Taar, Stepulov, Nielender, Mike, Mislér, Pitka ja viimasena P. Matsov. (Pildilt on ära jäänud Käbi).

All: Soome meeskond — Bärlund, Koivunen, Järvinen, Suhonen, Resch, Kauranen, Savolainen ja Suhonen.

Mitte esimest korda ennustati meie kaotust kaheksa nulli vastu. Juba esimesel maavõistluses Heisingis, 1926 kollitati meid samade numbritega, ehkki Eesti meeskond tolle aja kohta oli priima: Luts 2., Leiger, Viikberg, Maasik, Palm, Kuuskmann, Stolzen ja Tender, Soomel aga puudusid nüüdseaja rahvusvahelised hiilgused ja tuusad, nagu Bärlund, Ahlberg, Resch j. t. Siis võitis Soome üle noatera 5:3. Mulle tundub, et meil hinnatakse vastaseid ikka majakõrguselt ja vast see põhjustabki mõningad kaotused.

Tahaksin meeleldi tuua roobasjoni jalgpallile ja poksile. Näiteks kui jalgpallis pooltest võidab 1:0 resultaadiga, ei peeta seda kaugeltki katastroofilis ja nimetatakse napiks võiduks ehk kaotuseks. Ja nüüd võtame poksi. Siin pole meeskonna heitlus, vaid individuaalne. Mees mehe vastu, hammas hamba vastu, kus rahvusmeeskonna kaaslased suurt mõju ei saa avaldada oma mehe võidushanside suurendamiseks. Igas paaris võib üks vastane olla napimas ülekaalus kui jalgpallimeeskondadest üks 1:0 juures, kuid mõningail juhuseil võib kõigele vaatamata kujuneda üldresuldaadiks poksis 8:0 (tähendab: võitja pool on igas kaalus napilt-napilt ülekaalus). Kui veel arvestada, et ka kohtunikudel (kaks ühest rahvusest, nagu hiljutisel maavõistluses) oma mõju tähendus ei puudu, võib kaheksanulliline kaotus tulla kui valatud. Kas tähendaks aga 8:0 sealjuures seda, et üks rahvusest niivõrd parem on, et teise poks üldse kriitiseerimisväärne pole. Muidugi mitte.

Kaldusin küll veidi kõrvale võetud teemist, kuid ainult, et piltilikult selgitada 2:6 kaotuse väiksust. Nii ei saa praegustki kaotust võtta ainuõigeks mõõdupuuk Soome-Eesti poksitasemete võrdlemiseks. Edasi:

olen kindel, et maavõistluse Tallinnas pidamise puhul ta oleks lõppenud kas täiesti ümberpöörduvalt, või napima vahega ühe või teise kasuks. Ma ei taha suurustada, kuid võttes uuesti kaalumisele üksikult kõik matshid, oleksid nad Tallinnas võinud lõppeda ka alljärgnevalt:

Kärbeskaal oleks ka Tallinnas Eestile võidu andnud nagu kukkakaal Soomele. Viimase esindajale ses kaalus, Paavo Savolaisele, meilt vastast ei leidu. Seega 1:1. Sulg- ja kergekaalus olime Helsingis võitjateks meie, kuid punktid riisusid Soome „erapooletud“ kohtunikud. Oli vale väide, et Taar poksitud eba puhtalt. Äärmiselt võis see ütetus maksta ainult esimese roundi kohta, kus Taar sai kaks märkust ja viimastest ka roundi kaotas. Kahele ületänu roundi oli ta puhtas ülekaalus ja poksis ka puhtalt, sest vastasel korral oleks ta tingimata saanud kolmanda märkuse ja diskvalifitseeritud. Soome kohtunikku de õiglasele toiminguks oleksid mõlema nimetatud kaalu punktid meie kasuks kujunenud ja vahepealne resultaat seega 3:1 Eesti kasuks. Seda oleks Nielenderi puhast võit suurendanud 4:1 peale. Järgmine kaal Järvinen-Mike oleks ka kodumaal kaduma läinud. Järvinen, keda võib nimetada algajaks, oleks aga kaotanud meie teiste esindajate olemasolul ses kaalus. Reinke oleks Järvis võitnud. Ka oleks võimalik olnud kombinatsioon: Mislér sinna kaalu panna. Mislér kaalus Helsingis 73,5 kg. ja allavõtmise poleks olnud kunst. See kombinatsioon oleks aga toonud lärmu kodumaal ja seda oleks tõlgitsetud „seltside poliitikkaks“. Kuid poolraskeki oli Mislér lähedane võidule ja Reinke kaasavõisteldes eelmises kaalus ja võites, oleks Misléril see rohkem hingestanud võidule ja nii oleks

resultaat 6:2 Eesti kasuks olnud. Raskekaalus meil Bärlundi, Zidbäcki vastaseid ei leidu. Kuid leiame vast lähemal ajal! Praegu viibib poksiklubis katsel üks lootusi, kes ka vast meie nigelat raskekaalu võib viia paremaks. Kuid eks näeme!

Ülaltoodust järeldades, oleksime Tallinnas võitnud 6:2 paremal juhusel, kuna halvemal ojeksime kaotanud viigilisel seisul 4:4. Et kaotaksime 2:6 paremate võimaluste mittekasutamisel või kasutada mitte saamisel, peaks resultaat meie poksiaid hingestama intensiivsemaks tööks. Eriti peaksime noori juure saama, kes Käbi eeskujul aastase treennigu järele kujuneksid samaheaks. Käbi võit soomlase üle, oli soomlastel üheks valusamaks, kuna nende mees oli kogemusrikas poksia, kes rahvusvaheliseltki näidatud häid resultate.

Soomlaste kavatsus katkestada poksidesmeid Eestiga tundub kelkimisena ja enese ülehindamisena. Vaevalt sellest aga midagi välja tuleb, sest peale Soome üksikute tege laste, leidub neil ka kaineid mehi, nagu Smeds. Loodan, et soomlased annavad nõusoleku ka järgmise aasta maavõistluseks ja siis toome peakohtunikuks erapooletu riigi, et kaotada rahvuslikud mõjutused. Meie ise peame aga kõike kokku võtma, ja võites tõestama, et eestlased pole nii räbalad, kui armastatakse rääkida.

Viljandi käsipall.

Viljandis avati hooaeg hiljuti kohtamisega võrkpallis Tuleviku ja maagümnaasiumi spordiühingu vahel kus võitis viimane 15:12, 13:15 ja 15:7. Võistlus peeti võimlaks ümberkorraldatud Vereini ruumes. Samuti võitsid koolipoisid ping-pongi interklubil Tuleviku 7:1. Kooli meistriks ping-pongis tuli H. Soots võiduga V. Ojalt 3:2.

sest ja olen asunud korralikult tööle!

Üldisel heakskiitmisel kisti ta meeste ringi ja peatselt oli vahekorrad Bimmiga lahendatud ja kõik vaatasid rõõmsatujuliselt jõulu jääpallimatshile.

„Aga, et sa uuesti jooma ei hakka!“ ähvardati meest.

„Ausõna! Mikspärast?“

3.

Arid suleti varakult. Oli ju jõulu laupäev ja kõik tõttasid seda koduses rahu pühitsemise. Epe polnud aga paremas tujus. Täna jälle oli talle suvine biljardipartii meele tulnud ja oma südames ei suutnud ta kuidagi mõista Alja inetut teguviisi: nii moodi teda kahtlustada. Jõudes Oblika delikatessäri ette, jäi ta pettunult seisma. See oli suletud. Kohe ruttas ta ümber nurga poik-tänavasse, et hoovivärava kaudu tagant sisse pääseda. Väraval komistas ta aga millegi üle ja ojeks peaegu pehkinud aedplangu ümber lü-

kanud. Värava kõrval famas siruli inimkogu. Epe kummardus ja tõmbus kokkunnult tagasi. Ta ees famas Bim, ja mõninaga viimase suust kerkis tugev viinalõhn.

„Nii kauaks oli siis korralikku Bimmi!“ mõtiskles ta, kuid ruttas maaslamajat tõstma. Samaa momendil kerkis ta kõrvale teine inimkoogu ja häälest tundis ta Alja, kes küsis:

„Mis siin lahti?“

„Me armas Bim!“

Ühiselt tassisid nad mehe Epe koju. Mehe äratades selgus, et Bim oli külmetanud oma näpud kauaest maaslamamisest. Unustades vastastikuse pahameele, hakkasid Alja Epega abi otsima. Üks asus kohe hõõruma, teine tormas lähedase apteeki. Kuid sõrmed olid tegevuse võime kaotanud. Mitte kartus eelseisva matshi pärast, vaid puht-inimlikust tundeist jäid nad ärevil istuma Bimmi voodi juure. Alles pika arstimise järele tuli näpesse elu tagasi.

Lukkin löi Holmi knokki.

Kapustin võitis heas vormis oleva Võrgi.

Laupäeval ja pühapäeval Tartu ilikooli võimlas peetud rahvusvahelisi poksivõistlusi võib nimetada õnnestunuiks.

Esimese päeva paremaid paare oli Kapustin-Võrgi, kus esimene võitis ootamatult praegu uuesti heasse vormi tõusnud Võrgi ja Pärnu poksikuningas Holm-Visnapuu esimese võidul jne.

Pühapäeval eriti rohke vaatajakomna ees peetud matshid lõpetasid:

Kärbeskaalus võitis Pärn, Tallinn Kaplani, Tartu, sulgkaalus Reinthal, Tartu Kalev kaotas klubikaaslasel Saarele, kergekeskkaalus tuleb esimene tehniline knokk Klapetsilt Süderile. Kergekaalus Vahi, Tartu võidab riialase Blumbergi tehnilise knokiga. Ringist minekul suudlesid mõlemad! Saar kaotas tehnilise k-o-ga Frey-le. Stepulovi, TPK ja Janseni, Tartu klobimise võidab esimene ja Insler loobub Võrgile.

Keskkaalus Kapustin, TPK klobib armetult lätlast Rubinshi, kuid viimane kannatas ka hirmsad löualöögid. Pooleskeske Reinu võidab puhtalt Rebase, Tartu ja Koorits, Tall. Kalev võidab kaal kõrgemale tõusnud Mike, Tartu.

Ohtu oodatud matsh Holmi ja Lukkini vahel annab teisel roundil neljanda tehnilise knoki. Holm tõstis ise käe üles. Matshil ilmes Lukkini suur füüsiline ülekaal ja ka kiirus. Holm näis abituna, kuigi ta pussideks suur hing ja julgus.

Jõulud käsipallis.

1. KLASS:

Neljapäeval kasutati NMKÜ treeningtund korvpalli tsüklimatshiks NMKÜ ja Puhkekodu vahel. Oodatud vahega võitis NMKÜ 56:22. Seega on NMKÜ-l mõlemal alal esivõistlused läbi ja meeskond võib sõita kas või Ameerikasse.

Korvpalli seis pühadeks kujunes Tallinna ringkonnas järgmiselt:

NMKÜ	5	4	1	202:157	8
Russ	2	2	0	103:46	4
Kalev	3	2	1	135:88	4
ESS	3	1	2	104:81	2
Lutri NMKÜ	3	0	3	60:151	0
Puhkekodu	2	0	1	36:117	0

2. KLASS:

Möödunud keskädalal peeti meeste-võrkpalli poolfinaalid. Ootamatult võitis Russ Puhkekodu 15:13 ja 15:7. Russ on iariest osutunud Puhkekodu kirstunaelaks, kuigi viimase treeneriks on Russi kangemaid internatsionaale V. Klõsheiko. Teises poolfinaalis võitis NMKÜ MSR-i napilt-napilt 15:12 ja 19:17. Sõprusvõistluses korvpallis saavutas Russ väikse võidu Lutri NMKÜ-lt 28:25 (10:12).

Peale naiste-korvpalli kahe matshi on teises klassis pidamata vaid finaalid. Meeste aladel seisavad vastamisi NMKÜ ja Russ. Kuna esimene loodefav võitja, siis omandaks NMKÜ tulevast hooajast õiguse kahe meeskonnaga 1. klassis startida. Naiste-võrkpalli finaalis on koos Kalev ja MSR.

1. detsembri mälestusaktuse järele saabus klubile ettepanek jõulu teisel pühäl Rakveres jääpallimatsh pidada.

Mehed kogunesid jälle biljardilaua ümber. Epe tuletas meele, et ees seisab revansh möödunud aasta kaotusele. Toogi kord oli klubi parem olnud, kuid Bim-Brunso väravava hina oli tulnud joobnuspäi mängu ja lasknud, enne kui märgati ta vahetada, rida palle võrku. Bim oli joomise pärast klubist küll välja heidetud, kuid nüüd seisid mehed nõutuse ees, kes asendab eelseisva matshil Bimmi. Ta oli parimaid jääpalli puurivahte, kuid nõrgalt iseloomult libedale teele jasknud vedada töökaaslastest raudtee remonttöödel.

Kesk vaielusi astus ruumi taga-räägitav ise. Mehi imestas ta tänane hea rietus.

„Noh, Bim, kas oled rikkaks läinud või võitsid loterii.“

„Ei ühte ega teist!“ vastas küsitav muheledes. „Loobusin joomi-

Keskööil tuli altes Bim teadvusele kõigest. Kuuldes, kuis sõbrad ta maast leidnud, valdas teda piinlikkus.

„Nüüd olete vist mures matshi pärast?“

„See ei tähenda praegu midagi, kuid vaata oma sõrmi. Poleks me sulle õigel ajal appi saanud, ojeks sa nendeta jäänud. Nad olid sul lähj külmanud.“

Kaua vaikis Bim, nagu oleks ta ikka veel joobnud ja ei mõistaks midagi. Siis jooksid tal pisarad siimist ja valutavate sõrmedega haaras ta avitajate käed ja lausus:

„Mina paigutasin tookord palli borti. Tahtsin teid riidu ajada kättemaksuks minu väljaheitmise pärast klubist. Hiljem ei julgenud ma aga tõtt tunnistada. Kas andestate mulle?“

Kõik kolm vahetasid omavahegi kiired pilgud ja kuus kätt surusid kokku kõvas pigistuses. Lähedasest koolimajast kuulus aga laul: „Püha õõ, õnnistet õõ...“

Eleonor Holm, keda peetakse eestlaselaks.

vald 1.29,0. 3. Kell 1.35,3.
100 m. selili — 1. Volke 1.25,8 (rek., end. 1.30,6). 2. R. Tannvald 3. Kell 1.39,7.

Noortele (alla 18 a.) võitis 100 m. vabalt Martin 1.21,1 ja (alla 15 a.) 50 m. vabalt Trummal 44,9, 50 m. selili Vachmann 53,4 ja 100 m. rinnuli Luhakoder 1.53,3.

NAISTELE:
50 m. vabalt — 1. Heinmann 48,4 (rekord). 2. Vucht 49,0.
100 m. rinnuli — 1. Vucht 1.50,0.
2. Lõsjuk 1.54,4.

100 m. selili — 1. Mahoni — 1.42,8 (rekord). 2. Lipp 1.49,2.

2 rekordit TKSÜ ujumisvõistlustel.

Ka Tallinna keskkoolid pidasid omavahelised siseujumisvõistlused, mis andsid järgmised tehnilised tulemused:

Eriklass: basseini pikkus vabalt Laaste 12,1; 100 m. vabalt Herman 1.29,7; 200 m. rinnuli Krauss 3.22,2; 100 m. selili Havist 1.34,2. A klass: basseini pikkus vabalt Muido 10,3 (rekord); 100 m. vabalt Muido 1.14,7; 200 m. rinnuli Gröön 3.21,0 (rekord); 100 m. selili Muido 1.31,7. B. klass: basseini pikkus vabalt Rosenberg 11,3; 50 m. vabalt Rosenberg 39,3 ja 50 m. rinnuli Heinmann 43,7.

Pärnumaa rühhib paremussele.

Terve Pärnumaa spordipäle näitab üha tõusutendentsi. Nii mõneski maakonna üksusesse on spordinõunik uut liikumist toonud. Nii näiteks Tahkurannas, kus elustati 6 aastat varjusurmas olnud spordiselts Sport. Möödunud pühapäeval Tahkurannas peetud vaielusõhtul oli koos üle 100 inimese.

4.—11. skp. korraldas Arno Poolak Häädemeelest (40 km. Pärnust) raskejõustiku propaganda-nädala. Treenerina oli kohal A. Holm. Pühapäeval peeti siin esimene võistlusõhtu maadluses ja poksis. Lõpuks kõneles Poolak teemil „Naine ja sport“. Päeval pandi alus ka kohalikule naisosakonnale, mille ümber grupeerus üle 20 naist.

Lugege „Spordilehte“

ria väravavahti Hideni. Külalislahkelt ja kohusetruult tutvustas viimane neid kodulinna omapärasustega, viies muuseumidesse, teatritesse, suurematesse ehitistesse jne. Lõpuks peatusid kõik muusikamehe Haydn'i ausambal. „Who is the man?“ (Kes see on?) pärisid inglased. „Haydn!“ vastas Hiden. Inglased olid väga imestunud suurest lugupidamisest avaldusest kuulsa väravavahti vastu (Hiden hääldatakse ingliskeelses kui Haydn), kuid rohkem imestunud olid teisest asjaolust: miks kandis Hiden ausambal parukat?

Sportlased — salakaubavedajad.

Rahustuseks olgu öeldud, et lugu ei juhtunud Eestis, vaid Balkanitel. Rumeeniasse välisurnee sooritanud Bulgaaria jalgpallimeeskond peatati tagasisõidul piiril. Tolliametnik oli märganud, et meeskonnal mitte üks või igaks juhuseks kaks palli kaa-

Perekonnaajakiri „ROMAAN“

ilmub 1933. a. XII. aastakäiku vanas suurus, kuid märksa alandatud tellimise ja üksiknumbri hinnaga.

„Romaan“ maksab nüüd ühes saatekuludega:

KODUMAALE:		VÄLISMAALE:	
12 kuud (24—nr-t)	Kr. 6.—		Kr. 8.—
6 „ (12—nr-t)	„ 3.25		„ 4.25
3 „ (6—nr-t)	„ 1.75		„ 2.25
2 „ (4—nr-t)	„ 1.25		„ 1.60
Üksiknumber	„ 0.35		

Nagu möödunud üksteistkümmend aastat, nii toob „Romaan“ ka 1933. aastal rohkesti põnevaid, kütkestavaid ja valitud romaane, novelle, jutustusi, reisekirjeldusi, luulet nalja, mõistatusi vaimu teritamiseks ja pilte päevasündmustest, isikutest, loodusest jne.

Mõistatuse lahendajaile auhinnad.

„Romaan“ № 24 hindmõistatuse I. auhinnaks paar suuski (väljapandud talituse vaateaknal).

Tellimisi võtavad vastu lisamaksuta kõik postiasutised, raamatukaupl. ja

„Romaani“ talitus
Tallinn, Vene tän. 13
Telefon 437-18.

Pooltosinat uusi basseini-rekordeid.

Kalevilt, kui ainsalt Tallinna vee- sporti harrastavalt seltsilt, korraldati esimesed sisehooaja ujumisvõistlused. Esmaspäeval meestele ja neljapäeval naistele. Kokku põrustati kuus basseini-rekordeid ning tehnilised tagajärjed osutusid järgmisteks:

MEESTELE:
50 m. vabalt — 1. Trahov 32,5.
2. Bachtejev 32,8. 3. Martin 35,0.
100 m. vabalt — 1. Mõtlük 1.08,3 (uus rekord, end. Volke — 1.09,0). 2. Bachtejev 1.10,7. 3. Volke 1.11,0.

200 m. vabalt — 1. Mõtlük 2.37,5 (rek., end. 2.38,5). 2. Volke 2.49,7. 3. Bachtejev 2.56,9.

100 m. rinnuli — 1. Trahov 1.21,7 (rek., end. 1.23,0). 2. Tann-

Isak Veidenbaum,

Tallinna noormees, kes Bordeaux's õpib, tuli jälle nimetatud linna ping-pongi meistriks. I. V. on tuliseid eestlasi.

Kas uus sportlik ajakiri?

„Eesti Spordilehe“ üleminek sport-teaduslikuks kuukirjaks on esile mananud mõtte välja anda senise „E. Spordilehe“ taolist uut sportlikku nädalikirja. Mõte näib teostatavana ja väljaandjad peavad võimalikuks, et uus leht ilmub juba jaanuari esimestel päevadel.

Kommentaariad sellele teatele on veel varajane lisada. Halba igatahes uus leht ei teeks.

Käesoleva numbriga

lõpetab „Eesti Spordileht“ oma 13. aastakäigu. Endine toimetuse soovib lugejatele, komisjonäridele ja kaastöölisele rõõmsaid pühi ja loodab, et kõik uuel aastal suhtuvad sama heatahtlikult uue toimetuse töösse.

A. Mändvere
A. Adorf
J. Pillikse

Pea- ja vastutav toimetaja:
A. Mändvere.
Tegevtoimetaja: A. Adorf.
Väljaandja: Eesti Spordi Keskliit.
„ESTOTRÜKK“, Tallinn, S. Karja 8.

Igapäev
saab
nalja!

Kukk hinge tegemas.

Ühel armsal päeval astus tuntud Artur Kukk Tallinna Poksiklubi treeningtundi ja vendade Matsovite imestusobjektiks kujunes Kuke siniseks löödud silm. „Mis sul viga? Kas keegi peksis läbi?“ päriti talt. „Oh ei midagi, ühel noorel polnud hinge ja poksisin ise temaga“. Kuidas aga noore hing Kuke silma pih-ta kargas, sellest Kukk ei arvanud heaks kõnelda.

Hiden ja Haydn.

Huvireisil Viini külastasid Inglise üliõpilased ka maailmakuulust Aust-

Pigitraat hüppab teivast.